

[Grethe Philip.]

ikke falde i tråd med det kompensations-synspunkt, som vi prøver at anlægge. Men måske kunne man tænke sig, at reglerne kunne mildnes noget.

Jeg er klar over, at der her er tale om et uhyre vanskeligt problem, der hænger sammen med, at vi i vor sociale lovgivning har svært ved på én gang at give støtten som en ret for den pågældende — som noget, enhver med fuld selvrespekt i behold kan tage imod — og så samtidig beholde incitamentet til, at enhver så vidt muligt bør klare sig selv uden støtte fra det offentlige. Den sociale støtte givet som en ret — i parentes bemærket noget, jeg går stærkt ind for — og fradrag ved arbejdsindtægt synes at være noget, der ustandselig vil kollidere i den sociale lovgivning, men også med tydelige paralleller i vor støtte til ungdom under uddannelse. Før jeg tager stilling til spørgsmålet om fradrag, vil jeg gerne have lejlighed til i udvalget at høre lidt mere om argumentationen.

Vi skal ikke vedrørende dette lovforslag nærmere drøfte revalidering, mens spørgsmålet hænger så nøje sammen med tilmålingen af pension, at jeg gerne vil benytte lejligheden til at berøre et særligt problem. Det vedrører invaliderede inden for landbruget. Går man ikke undertiden lovlig vidt med at søge revalidering af selvstændige landbrugere? Hvor de har en vis arbejdsevne i behold, vil de ofte helst selv fortsætte i erhvervet, hvis de kan få en vis økonomisk støtte til medhjælp. De har vanskeligt ved at forstå, at de skal tvinges bort herfra. Jeg er dog klar over, at der her dels må anlægges en vurdering af, om de i andet erhverv helt eller delvis vil kunne klare sig selv, dels om man kan regne med, at de, hvis de forbliver i landbruget, fremover vil kunne skaffe denne medhjælp. Men det er også et af de spørgsmål, jeg gerne vil have drøftet lidt nærmere senere.

En forhøjelse af invalidepensionen vil nu give de invaliderede en højst tiltrængt forbedring af deres levevilkår; men jeg vil gerne ved denne lejlighed også lægge et godt ord ind for, at man ved revisionen af vor boliglovgivning yderligere forbedrer de regler, der vedrører tilvejebringelse af boliger, der særlig er indrettet med henblik på de invaliderede. Der har i de senere år

været en betydelig interesse for kollektivt byggeri for invaliderede og for speciel indretning af lejligheder til invaliderede i det almindelige boligbyggeri. I samarbejde med de vanføres boligselskab er en del byggeri af denne art i gang i vore provinsbyer, og andet er planlagt; men det ville være ønskeligt, om man yderligere kunne støtte denne udvikling gennem lovgivningen.

I forbindelse med ændringerne i de regler, der vedrører folkepensionen, vil jeg gerne rejse et enkelt spørgsmål. Hidtil har kvinder været privilegeret ved den særlige adgang for enlige kvinder til at få indtægtsreguleret folkepension fra 62 års alderen. I folkepensionskommissionen drøftede vi disse regler og kom dengang til det resultat, at reglerne fortsat var rimelige ud fra den betragtning, at kvinder med deres ofte ringere uddannelse hyppigere end mænd havde behov for folkepension, når de kom op i 60 års alderen. Men samtidig stod det os klart, at der fandtes mænd, særlig blandt landarbejdere og blandt dem, der havde været beskæftiget ved andet hårdt fysisk arbejde, f.eks. ved visse former for jordarbejde, som var udslidt allerede som 60-årige og derfor kunne have hårdt brug for folkepension. De gældende regler, som nu videreføres, åbner en vis mulighed for at tilkende folkepension til mænd fra 60 års alderen. Men jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om denne adgang er rummelig nok, og om den f.eks. omfatter udslidthed, hvor der ikke er tale om egentlig sygdom. Da jeg finder, der er en vis forbindelse mellem denne regel og invaliditetslovgivningen, beder jeg som sagt ministeren sige os lidt om, hvordan han ser på dette problem.

Hvad angår ændringerne i pensionsbidraget og særlig den beregning af bidraget, som fremover foreslås, må jeg tage forbehold under hensyn til de forhandlinger, der allerede foregår herom. De forbedringer af pensionen, der foreslås, er så store, at de vil betyde en væsentlig højnelse af vore invaliders kår, men de vil også være ensbetydende med en meget stor ekstraudgift for staten. Ganske vist opereres der med en overgangsordning, så vi ikke med det samme får udgiftsstigningen i dens fulde styrke, men vi må alligevel gøre os klart, at der på længere sigt er tale om en stor